

τοῖς αὐχοῖς οὐ γίνονται, οὐδ' ἐν ταῖς διαμενούσαις λίμναις·
καὶ γὰρ ζῶσι καὶ τρέφονται ὁμβρίῳ ὕδατι. Ὅτι μὲν οὖν
οὐτ' ἐξ ὀχείας, οὐτ' ἐξ ὧν γίνονται, φανερόν ἐστιν· δο-
κοῦσι δέ τισι γεννᾶν, ὅτι ἐν ἐνίαις τῶν ἐγγελύων ἐλμίνθια
5 ἐγγίνεται· ἐκ τούτων γὰρ οἴονται γίνεσθαι ἐγγέλους. (2) Τοῦτο
δ' ἐστὶν οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ γίνονται ἐκ τῶν καλουμένων γῆς
ἐντέρων, ἃ αὐτόματα συνίσταται ἐν τῷ πληθὶ καὶ ἐν τῇ γῇ
τῇ ἐνίκμῳ. Καὶ ἥδη εἰσὶν ὠμμένοι αἱ μὲν ἐκδύνουσαι ἐκ
τούτων, αἱ δ' ἐν διακνιζομένοις καὶ διαιρουμένοις γίνονται
10 φανεραί. Καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ δὲ καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς γίνον-
ται τὰ τοιαῦτα, ὅταν ἡ μάλιστα σῆψις, τῆς μὲν θαλάττης
πρὸς τοῖς ταιούτοις τόποις οὐ ἂν ἡ φύκος, τῶν δὲ ποταμῶν
καὶ λιμνῶν περὶ τὰ χεῖλη· ἐνταῦθα γὰρ ἡ ἀλέα ἰσχύουσα
σῆπει. Περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν ἐγγελύων γενέσεως τοῦτον ἔχει
15 τὸν τρόπον.

ΚΕΦ. ΙΖ.

XVII. Τοὺς δὲ τόκους οὔτε πάντες οἱ ἰχθύες ποιοῦνται
τὴν αὐτὴν ὥραν, οὐθ' ὁμοίως, οὔτε κύουσι τὸν ἴσον χρόνον.
Πρὸ μὲν οὖν τῆς ὀχείας ἀγέλαι γίνονται ἀρρένων καὶ θη-
λειῶν· ὅταν δὲ περὶ τὴν ὀχείαν καὶ τοὺς τόκους ὦσι, συν-
20 δυάζονται. Κύουσι δὲ τούτων ἔνιοι μὲν οὐ πλείους τριά-
κονθ' ἡμερῶν, οἱ δ' ἐλάττω χρόνον, πάντες δ' ἐν χρόνοις
διαιρουμένοις εἰς τὸν τῶν ἐβδομάδων ἀριθμόν. Κύουσι δὲ
πλεῖστον χρόνον οὓς καλοῦσιν τινες μαρίνους. Σάργος δὲ
κυίσκεται μὲν περὶ τὸν Ποσειδεῶνα μῆνα, κύει δ' ἡμέρας
25 τριάκοντα· καὶ ὃν καλοῦσιν δέ τινες χελῶνα τῶν κεστρέων,
καὶ ὁ μύζων τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἴσον χρόνον κύουσι τῷ